

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 września 2011 r.
— Arkema SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-520/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Europejski rynek kwasu monochlorooctowego — Zasady przypisywalności spółce dominującej praktyk antykonkurencyjnych jej spółki zależnej — Domniemanie rzeczywistego wywierania decydującego wpływu — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 340/02)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Arkema SA (przedstawiciel: M. Debroux, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 30 września 2009 r. w sprawie T-168/05 Arkema przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę wnoszącej odwołanie zmierzającą, w ramach żądania głównego, do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG w sprawie kartelu na rynku kwasu monochlorooctowego, a w ramach żądania ewentualnego, do obniżenia kwoty grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie — Naruszenie przepisów dotyczących możliwości przypisania odpowiedzialności w zakresie praktyk antykonkurencyjnych spółki zależnej jej spółce dominującej — Naruszenie zasady równego traktowania i prawa do rzetelnego procesu — Naruszenie zakresu wytycznych w sprawie metody ustalania grzywnien

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Spółka Arkema SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 września 2011 r.
— Elf Aquitaine SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-521/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE i art. 53 porozumienia EOG — Rynek kwasu monochlorooctowego — Przepisy dotyczące możliwości przypisywania antykonkurencyjnych praktyk spółki zależnej jej spółce dominującej — Domniemanie faktycznego wywierania decydującego wpływu — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 340/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Elf Aquitaine SA (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery, S. Thibault-Liger i E. Lagathu, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet i F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) z dnia 30 września 2009 r. w sprawie T-174/05 Elf Aquitaine przeciwko Komisji (zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”), którym Sąd oddalił skargę wnoszącej odwołanie zmierzającą tytułem żądania głównego do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG w odniesieniu do kartelu na rynku kwasu monochlorooctowego, a tytułem żądania ewentualnego do uchylecia lub zmniejszenia nałożonej na nią grzywny — Naruszenie zasad domniemanie niewinności i indywidualizacji kar oraz przepisów dotyczących możliwości przypisywania antykonkurencyjnych praktyk spółki zależnej jej spółce dominującej — Naruszenie prawa do obrony i obowiązku uzasadnienia

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 30 września 2009 r. w sprawie T-174/05 Elf Aquitaine przeciwko Komisji zostaje uchylony.

- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.773 — MCAA) w zakresie, w jakim przypisuje Elf Aquitaine SA omawiane tu naruszenie i nakłada na nią grzywnę.
- 3) Elf Aquitaine SA i Komisja Europejska pokrywają własne koszty związane z niniejszym odwołaniem.
- 4) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami pierwszej instancji.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 września 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-82/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 73/239/EWG — Artykuły 6, 8, 9, 13 i 15–17 — Dyrektywa 92/49/EWG — Artykuły 22 i 23 — Ubezpieczenia bezpośrednie inne niż ubezpieczenia na życie — Zmiana statutu zakładu ubezpieczeń w zakresie jego właściwości — Niestosowanie przepisów prawa Unii w zakresie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie)

(2011/C 340/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciel: N. Yerell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Irlandia (przedstawiciele: D. O'Hagan, pełnomocnik, E. Regan, SC)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6, 8, 9, 13, 15, 16 i 17 pierwszej dyrektywy Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228, s. 3) — Naruszenie art. 22 i 23 dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228, s. 1).

Sentencja

- 1) Nie stosując w całości, względem ogółu przedsięwzięcia ubezpieczeniowych i w sposób wolny od dyskryminacji przepisów prawa Unii dotyczących ubezpieczeń, a w szczególności art. 6, 8, 9, 13 i

15–17 pierwszej dyrektywy Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r., jak również art. 22 i 23 dyrektywy Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie oraz zmieniającej dyrektywy 73/239/EWG i 88/357/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2005/68, Irlandia uchybiła zobowiązaniom, jakie ciąży na niej na mocy tych dyrektyw.

- 2) Irlandia zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 29 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Baris Unal przeciwko Staatssecretaris van Justitie

(Sprawa C-187/10) (¹)

(Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja — Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze — Obywatel turecki — Zezwolenie na pobyt — Łączenie rodzin — Rozstanie partnerów — Cofnięcie zezwolenia na pobyt — Moc wsteczna)

(2011/C 340/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Baris Unal

Strona pozwana: Staatssecretaris van Justitie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 6 ust. 1 tiret pierwsze decyzji nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia, przyjętej przez Radę Stowarzyszenia, która została utworzona na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją — Prawo pobytu obywateli tureckich — Zezwolenie na pobyt udzielone obywatelowi tureckiemu w celu umożliwienia mu podjęcia wspólnego zamieszkania z partnerką — Rozstanie partnerów, które nie zostało podane do wiadomości właściwych organów — Cofnięcie zezwolenia na pobyt